

(621) “ जेषृ गतौ ” (I-भ्वादि:-616. सक. सेट्. आत्म.)

जेषक:-षिका, जेषक:-षिका, जिजेषिषक:-षिका, जेषक:-षिका ;
जेषिता-त्री, जेषयिता-त्री, जिजेषिषिता-त्री, जेषिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककेपतिवत् (261) ज्ञेयानि ।
क्वपि-जेट्-जेड्-जेषौ-जेषः, इति रूपाणि इति विशेषः । ^Aजेषः ।

(622) “ जेह प्रयत्ने ” (I-भ्वादि:-644. अक. सेट्. आत्म.)

‘ जेहतिर्गत्यर्थोऽपि । ’ इति मा. धा. वृत्तौ ।

जेहक:-हिका, जेहक:-हिका, जिजेहिषक:-षिका, जेजेहक:-हिका ;
जेहिता-त्री, जेहयिता-त्री, जिजेहिषिता-त्री, जेजेहिता-त्री ; जेहमानः,
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककेपतिवत् (429) ज्ञेयानि । क्वपि
¹जेह-जेड्-जेहौ-जेहः इति रूपाणि । जेहः^B । जेहिः² ।

(623) “ जै क्षये ” (I-भ्वादि:-914. अक. अनि. पर.)

³जायक:-यिका, ⁴जापक:-पिका, ⁵जिजासक:-सिका, ⁶जाजायक:-यिका ;
जाता-त्री, जापयिता-त्री, जिजासिता-त्री, जाजायिता-त्री ;
⁷जायन्-न्ती, जापयन्-न्ती, जिजासन्-न्ती ; —
जास्यन्-न्ती-ती, जापयिष्यन्-न्ती-ती, जिजासिष्यन्-न्ती-ती ; —
— जापयमानः, जापयिष्यमाणः, — जाजायमानः, जाजायिष्यमाणः ;

1. क्वपि, ‘ हो ढः ’ (8-2-31) इति ढत्वे, ‘ एकाचो बशो भष् झषन्तस्य स्ध्वोः (8-2-37) इति भष्भावे, चर्त्त्विकल्पे च रूपद्वयम् ।
2. क्तिनि, ढत्वधत्वष्टुत्वढलोपाः ।
3. ‘ आदेच उपदेशेऽशिति ’ (6-1-45) इत्यनैमित्तिके आत्वे, ‘ आतो बुक् चिण्-कृतोः ’ (7-3-38) इति युगागमः । एवं घञि णमुल्यपि ज्ञेयम् ।
4. आत्वे, आदन्तलक्षणः पुगागमः । एवं ण्यन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
5. द्वित्वे, ‘ सन्यतः ’ (7-4-79) इतीत्वम् । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
6. यङि, द्वित्वे, अभ्यासस्य ‘ दोर्घोऽक्तिः ’ (7-4-86) इति दीर्घः । एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
7. ‘ —अशिति ’ (6-1-45) इति प्रतिषेधात् पूर्वमायादेशे रूपम् ।
8. ‘ येषणाप्तहरिजेषसम्भ्रमान्नेषितस्मृतिरपेषितो रथात् ॥ ’ धा. का. 1-78.
- B ‘ स्त्रीहायितासुरभरक्षतिवेदितोर्वीभैषज्यजेहपरया निजत्राहयैव ॥ ’ धा. का. 1-81.